

Κυρία.

• Δὲν κἀμῶ ποτῶς μνεῖαν τῶν παρελθόντων· λέ-
 • γω μόνον διὰ ταῦτα γλυκαίαι μοι ἀναπολοῦσιν ἀνα-
 • μνήσεις δασίας ἀναλογιζόμενος τὰς αὐτοχεῖς ἐκείνας
 • ἡμέρας λησιμονῶν τὰ αἴτια τῆς ἐκλείψεως τῶν. Ὅχι,
 • δὲν κἀμῶ ποτῶς μνεῖαν· διότι ἄλλως εἴθελον περι-
 • γράψει θλίψεις, τῶν ὁποίων ἡ εἰλικρινὴς ἐξομολό-
 • γησις ὀλίγον ἤθελε σὰς ἐνδιαφέρει, ἴσως καὶ σὰς
 • δυσαρτεστῆσαι ἐπὶ τέλους. Αναγνώσατε τὴν ἐπιστο-
 • λὴν ταύτην, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν λαλῶ περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ
 • περὶ τοῦ δυστυχῆς Ὑλῶφ, ὅστις, ἂν καὶ οὐδέτερος
 • εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, συμμερίζεται ὁμῶς τῶν λυ-
 • πηρῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Ὁ ταλαίπωρος σκύλος
 • ἦτο συνειθισμένος ν' σὰς ἀνειζή και ν' ἀπολαμβάνη
 • τὰς πολυαριθμούς πρὸς αὐτὸν περιποιήσεις σας. Ἐδῶ,
 • ἕκαστα τῆς ἀπειρίας μου, ὑποφέρει μύριαι στερήσεις.
 • Ἀρέσκειται νὰ τρέχη εἰς τὰς πεδιάδας, καὶ ἐγὼ
 • τὸν κρατῶ κατὰ κλειστον ἐντὸς τοῦ δωματίου. Ὡ!
 • γνωρίζω ὁποῖαν χρῆσιν ἤθελε κάμει τῆς ἐλευθερίας του!
 • Αναγκάζονται νὰ τὸν φέρω θεμῖνον με λωρίον δασίας
 • ἐξέρχονται ἐνίοτε χάριν αὐτοῦ μόνον τὰ βλέμματά
 • του στρέφονται παρ' οὐδὲ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 • σας. Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἤλθε καὶ ὑλάκτισεν ἐπὶ
 • πολὺν ὥραν εἰς τὰς κιγκλίδας. Ἐροθήθη τότε
 • μὴ, ἀκούσασα τοὺς ὑλαγμούς του, ἔλθετε καὶ με
 • κατηγορήσετε ὅτι παρεβίασα τὴν συνθήκην. Τολμῶ νὰ
 • σὰς ἠμολογήσω, ὅτι, ἂν καὶ ἡ συμφωνία μας εἴηαι
 • πολὺ σκληρὰ δι' ἐμὲ, θέλω ὁμῶς τὴν σεβασθῆ, ἐλπί-
 • ζωε ὅτι δι' ἐντίμου διαγωγῆς θέλω τύχει ἂν ὄχι τῆς
 • συγχωρήσεως, τοῦλάχιστον τῆς ὑπολήψεως γενναί-
 • ος φύχου ἰχθροῦ. Ὑπὲρ τοῦ Ὑλῶφ λοιπὸν πρεσβύω.
 • Ὡ! ἐὰν τὸν ἐβλέπετε τὸν ἑσπέραν ἐκείνην καθ' ἣν ἡ-
 • ναγκάσθη νὰ τὸν σύρω διὰ τῆς βίας, ναί, ἐὰν τὸν
 • ἐβλέπετε, εἶμαι βεβαίως ὅτι ἠθέλετε ἐξαιρέσει ἀπὸ τῆς
 • συνθήκην μας τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον τὸν ἀφορᾷ. Ἡ
 • φροσιονομία του ἦτο οἰκτρά· μόλις ἐστριζέτο ἐπὶ
 • τῶν ποδῶν του· ἐκράτει ἀείποτε τὸ εὖς τεταπεινω-
 • μένον, τὸ δὲ βλέμμα του ἐξέφραζε βαθεῖαν λύπην.
 • Τὲ δυστυχῆς ζῶον, πόσον σὰς ἀγαπᾷ! Γνωρίζει
 • τόσον καλὰ τὴν καλοκάγαθισιν σας πρὸς αὐτὸ καὶ
 • πρὸς ζῶους τὸ ἡγάπων, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐν-
 • νόση τὴν διαγωγὴν μου καθὼς καὶ τὴν λύπην μου,
 • τὴν ὁποῖαν τίποτε δὲν δύναται νὰ διασκεδάσῃ οὔτε
 • αὐταὶ αἰ θωπεῖται τὰς ὁποίας ὁ ταλαίπωρος Ὑλῶφ
 • ἀδιακόπως μοι χορηγεῖ· ἀπεναντίας, αἰ γοεραὶ κρου-
 • γαὶ τὰς ὁποίας ἐκφέρει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, διε-
 • ρεθίζουσι τὴν πρὸς αὐτὸν εὐσπλαγχνίαν μου καὶ
 • αὐξάνουσι τὴν θλίψιν μου. Δὲν δύναμαι νὰ τῶ
 • δώσω παρηγορίαν ἢ ὑπαρξίς του ἀπὸ ὑμᾶς· μό-
 • νον ἐξαρτᾶται. Μίαν λέξιν, κυρία, ἐν νεῦμα, καὶ θέλω
 • τὸν φέρε. . . δηλαδή· θέλω τὸν ἐξαποστείλει πλη-
 • εῖον σας.
 • Ἰδοὺ ἡ μόνη χάρις τὴν ὁποῖαν ἐκτετυτικῶς σὰς
 • ζητῶ· Μὴ τὴν ἀνοηθῆτε, τοῦλάχιστον δι' ἀγάπην
 • τοῦ κοινοῦ μας φίλου, ἂν ὄχι χάριν τῆς ὑπολή-
 • ψεως ἐκείνου, ὅστις τοσάκις σὰς εἶπε, Λουκία, ὅτι σὰς
 • ἀγαπᾷ ἐξ ὅλης του καρδίας, χάριν λέγω τῆς ὑπολή-
 • ψεως τοῦ ἐξαδέλφου σας
 • Ραῦμόνδου

Μόλις παρεδόθη τὸ γραμμάτιον εἰς μικρὸν γραμ-
 ματοκομιστήν, φέροντα βαρεῖας ξυλίου ἐμβαδας, καὶ
 ἐν τῇ στιγμῇ νῆα τις βουκόλος, φέρουσα αἰσθητὰ φαῖαν
 ραβδωτὴν, καὶ κεφαλόδεμα λευκὸν, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν
 σπουδαστὴν μας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν.

Κύριε,

• Συγχωρήσατε τὸ κίνημά μου, καὶ ἀποδόσατέ το
 • εἰς παλαιὴν φιλίαν. Γνωρίζω κάλλιστα τὸ ἄδικον τὸ
 • ὁποῖον ἔχω, ἀλλὰ καὶ, ὅμως, μοι φαίνεται, δὲν ἀ-
 • γνοεῖτε κατὰ πόσον σφάλlete εἰς τὰ μεταξὺ μας
 • διατρέξαντα. Εὐρισκόμενοι λοιπὸν ἀμφότεροι εἰς τὴν
 • δυσάρεστον ταύτην ἰσοσταθμίαν, δὲν δυνάμεθα νὰ
 • πιστεῦσωμεν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν θέλει ταπεινωθῆ μέ.
 • χρις αἰτήσεως συγγνώμης. Ἀλλὰ πρόκειται, κύριε,
 • νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν γενναίωφύλιαν σας. Ἐσκέφθη,
 • Ραῦμόνδε, ὅτι ἡ αἰτισίς μου δὲν θέλει μείνει ἀνευ
 • ἀπαντήσεως — Ἐρυθρῶ μολατοῦτα νὰ ἐκφράσω τὴν
 • ἀδυναμίαν μου· μὴ με κατηγορήσετε. Ἐπὶ παντός
 • ἄλλου πράγματος, ἐκτὸς τοῦτου, δύναμαι νὰ ἐγκαρ-
 • τερῆσω γενναίως. . . .

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὁ χάρτης ἔφερε λευκὴν σρογ-
 γύλην κηλίδα, σχεδὸν διάστειρον καὶ ὑγρὰν, ἣτις
 εἶχε προκαλέσει ἐκ μέρους τοῦ συντάκτου τῆς ἐπι-
 στολῆς τὴν ἐπιτήδειον ταύτην φράσιν, ἣτις, ἐν εἴδει
 παρ' ἐπιθέσεως, εἶχε σχῆμα μεταβατικόν.

• Σὰς ὑπεθυμίζω τὸν ὀμιχλώδη οὐρανὸν, ὅστις
 • πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐπικρατεῖ, τὸν ἀνεμὸν ὅστις κατέ-
 • βαλε τὰ ἄσθη, ὅστις πνέει εἰσέτι σφοδρὸς, καὶ ὅστις
 • ὠθεῖ μέχρις αὐτοῦ τοῦ χάρτου τοὺς μαργαρίτας
 • τοὺς ὁποίους ἡ βροχὴ ἄφρησεν ἐπὶ τοῦ κλήματος
 • τοῦ παρθύρου μου. . . .

Ὁ Ραῦμόνδος διέκοψε εἰς τὸ μέρος τοῦτο τὴν ἀνά-
 γνωσίν του· τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖτο σαφέστατα, καὶ διὰ
 τοῦτο προθύμως ἔφερε ἐπὶ τῶν χειλέων του τὸ ἀπο-
 τύπωμα τοῦ δακρύου τῆς ἐρωμένης του. Εἶτα ἐξήκο-
 ῦσθη τὴν ἀνάγνωσιν.

• . . . Ἐνοεῖτε ὅτι ὅλα ταῦτα, ἠνώμενα με κλίσιν
 • ἐμφυτον πρὸς τὴν θλίψιν καὶ τὴν μελαγχολίαν,
 • μ' ἔφεραν εἰς θέσιν νὰ αἰσθανθῶ βαθέως τὴν ἐλλείψιν
 • προσφιλοῦς συνθηλαίας. Μαντεύετε βεβαίως, ὅτι ὀμιλῶ
 • περὶ τοῦ Ὑλῶφ. Δειχθῆτε, σὰς παρακαλῶ, ἐπιεικῆς,
 • καὶ μὴ μεμψήθητε εἰς ἐμὲ εὐαισθησίαν παιδαριώδη
 • ἴσως. Ὁ ταλαίπωρος Ὑλῶφ ἔζησεν ἐν ἑτος περίπτου
 • πλησίον μου, ἐκάστην πρωῖαν καὶ ἐκάστην ἑσπέραν
 • εἶχον τακτικῶς τὰς θωπεῖας του· δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέ-
 • ρας ἠκολούθει πιστῶς τὰ θήματά μου. Ἐκτὸς τοῦτου
 • Ραῦμόνδε, ἐθυμεισθε δι' ὁποῖων ἐπιδειξίω τρόπων
 • μ' ἐυχαρίστητε καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην περιποίησιν τὴν
 • ὁποῖαν ἐῶ ἔκαμον. Απετέλει, τολμῶ νὰ τὸ εἶπω ἂν
 • καὶ θὰ σὰς φανῆ γελοῖον, μέρος τῆς οἰκογενείας.
 • Τὸν χειμῶνα ἐλάμβανε σοβαρῶς τὴν θέσιν του κα-
 • τέναντι τῆς ἐστίας· τὸ δὲ θέρος ἠκολούθει εἰς ὅλας
 • τὰς ἐκδρομάς μας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, σήμερον δὲν ὑπάρ-
 • χει πλέον ὄλοι, ἀνεξαιρέτως, τὸν ἐστερηθῆμεν ἢ
 • οἰκία, ἣτις ἐνεψυχοῦτο ὑπὸ τῆς παρουσίας του,